

forstaaet, hvad det danske Folks Hjerte trænger til, og en saadan Røst fortjener vel at høres. Det næste Nye, der foreligger, er, at et almindeligt Valg er foregaaet. Man vil nu naturligtvis strax sige mig, at det almindelige Valg jo har afgjort Sagen; thi der er jo Majoritet for Vedtagelsen af Grundlovsudkastet. Men, skjøndt Udfaldet jo er saadant, at der baade i det ene og det andet Thing synes at være et Fleertal for Vedtagelsen, er Fleertallet dog saa lidet, at det vel fortjener en alvorlig Overveielse, om man skal vedtage en ny Grundlov, som kun har et saa ringe Fleertal for sig. Et tredie nyt Moment, som er kommet ind, siden Rigsdagen sidst var samlet, troer jeg, de Allesammen vilde give mig Ret i ikke er en ringe Ting, nemlig de store Begivenheder, som forefalde i Europa. Det har bestandigt været Noget, hvormed man har søgt at gjøre Folk bange for at holde paa den gamle Grundlov og udstrække den over de saakaldte „fælles“ Anliggender, at man har henviist til Udlandet og sagt, at det havde sin Opmærksomhed saa forførbeligt henvendt paa os som et splidagtigt Folk; men nu, da de Begivenheder foregaae for vore Øine, hvorom vi hver Dag faae Efterretninger, troer jeg dog, at man vilde tale forsængeligt, naar man troede, at Europa brød sig det Mindste om, hvorvidt en Grundlovsparagraph var saadan eller saadan, og naar man har sagt, at man aldrig kunde vente at opnaae vort Haab, at vinde Noget tilbage af det, der er tabt, før man fik Orden i Tingene, thi man kunde ikke vente, at man skulde betroe et saa splidagtigt Folk Mere, end det havde tilbage, saa vil jeg minde om, at de Begivenheder, som nu finde Sted, klarligen maae vise os, at, faae vi Noget tilbage af, hvad vi have mistet, er det ikke i Kraft af, at vor Grundlov er saa eller saa, nei, men i Kraft af en Styrrelse eller af ganske andre Principer, der gjøre sig gjældende i Verden, og slet ikke, fordi vort Landsting bliver noget mindre folkeligt eller ikke. Det er altsaa det Nye, jeg mener, der er kommet ind, og siden mit første nye Moment blev modtaget med Batter, vil jeg dog antage, at man ikke kaster Brag paa det sidste nye Moment; thi, hvorledes Stillingen vil blive i vor Verdensdeel, og hvilke Principer og Kræfter

der vilde komme til at gjøre sig gjældende i det politiske Liv, naar disse Begivenheder rigtigt udfolde sig, see, det kan Ingen sige, og derfor vil jeg ogsaa anbefale en ny og alvorlig Drøftelse af denne Sag, og jeg kan ikke troe, at Modstanderne vilde modsætte sig en saadan. Hermed vil jeg anbefale Nedsættelsen af et Udvalg.

Conseilspræsidenten: I Anledning af en Bemærkning, vi hørte af den ærede sidste Taler, nemlig med Hensyn til hans saakaldte tredie Moment, maa jeg paa det Allerbestemteste forvare Ministeriet imod, at det nogeninde har henviist til Udlandet som Grund til at tage Bestemmelse med Hensyn til indre Spørgsmaal.

Ploug: Jeg skal paa ingen Maade besvride, at de tre Momenter, som den ærede næstsidste Taler paapegede, ere nye. Det er fuldkommen rigtigt, at de Begivenheder, der nu foregaae i Europa, ikke vare at forubsee, den Gang vi begyndte at forhandle om det foreliggende Grundlovsforslag; men det forekommer mig ikke, at disse Begivenheder kunne have den Indflydelse paa os, at vi af den Grund skulde ønske at udsætte vor Forsatnings sag; thi det er noget heelt Nyt, men rigtignok ikke ganske rigtigt, der findes i den ærede Talers Betragtning, naar han troer, at vi her have gjort gjældende, at Europa brød sig om den ene eller den anden af vore Grundlove. Nei, deri har han vistnok Ret, at Europa hverken bryder sig om den ene eller den anden af dem, men hvad det bryder sig om, er, at vore Forsatningsforhold komme i Orden, og Følgen af, at vi nu ikke vedtog det foreliggende Lovudkast, vilde blive en Udsættelse af Sagens Afgjørelse i det Allermindste i eet Aar, og den ærede Taler kan ikke indestaae for, hvor mange Aar Sagen kunde blive udsat, saa at altsaa vore Forsatningsforhold i den Tid vilde vedblive at henligge uordnede. Jeg vil ikke male Tanden paa Bæggen og skildre Farer, hvor der maaskee ingen eksisterer; men ganske vist forekommer det mig, at ingen alvorlig dansk Mand kan være rolig under Dreblikkets ydre Forhold; ingen dansk Mand kan være tryk for, at den Krig,